

Lucie MRVKOVÁ, *Žena v Českých Budějovicích ve světle testamentů*, Bakalářská práce, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2014, 88 s.

Posudek oponenta bakalářské práce

Lucie Mrvková si dala za cíl ve své bakalářské práci přiblížit právní postavení měšťanek v Českých Budějovicích od konce 15. do poloviny 16. století. K tomuto účelu využila úctyhodný soubor více než sta testamentů z dosud nezpracovaného aktového materiálu. Stranou zájmu nezůstala ani některá vzdání majetku a šacuňky, přičemž autorka i s ohledem na celkové pojetí práce pracovala pouze s česky psanými prameny.

V úvodu Lucie Mrvková prokázala kvalitní znalost literatury k danému tématu. Pozornost snad mohla ještě věnovat i metodologicky podnětné práci Tomáše Malého *Smrt a spása mezi tridentinem a sekularizací*. Následně ve zkratce přiblížila dějiny města Českých Budějovic až do zkoumaného období a pozornost věnovala právnímu postavení soudobé měšťanky v rovině teoretické. K tomu využila především edice práv mistra Brikcího z Licka od bratří Jirečků.

Lucie Mrvková podrobila zkoumané prameny velmi důkladnému formálnímu rozboru s ohledem na ortografii a následně i diplomatiku. Zjištěné poznatky přitom porovnávala s výsledky prací dalších autorů, kteří se zabývali zhruba totožným časovým obdobím. Závěrečnou část bakalářské práce pak tvoří kvalitně provedená obsahová analýza testamentů, u které by jistě bylo také zajímavé srovnání s poznatky dalších autorů. Lucie Mrvková přitom prokázala schopnost klást si relevantní otázky a hledat na ně v dochované pramenné základně odpovědi. Práce je doplněna edicí pěti dosud nevydaných testamentů.

Polemizovat by určitě bylo možné s některými snad až příliš jednoznačnými závěry autorky. Kupříkladu se jedná o větu, že „hospodářství v 16. století bylo v rozkvětu spíše v oblasti řemesel“ (s. 19), podobně sporné je i tvrzení, které pod označení *přátelé* zahrnuje jen osoby, jež nepatřily do rodiny (s. 63), což nemuselo být vždy pravdou. Termín *přítel* byl v této době používán pro pokrevně i nepokrevně příbuzné, podle mě v tomto ohledu záviselo vždy na konkrétním případě a my se již dnes jen stěží dopátráme skutečného stavu věci

Práce je psaná poměrně čtivou formou, autorka se však bohužel nevyhnula občasným prohřeškům proti současnému pravopisnému úzu (jedná se i o shodu podmětu s přísudkem, s. 19, 60, 64). Podobně bych se přimlouval za sjednocení psaní výrazu purkmistr x purgmistr ve prospěch první podoby. Rovněž Karla IV. bych důsledně označoval tímto způsobem s ohledem na případného čtenáře textu (výraz Karel I. na s. 16, 23). Jako nešťastné se mi jeví

označování kapitol hodnotícími přívlastky: „Velkou kapitolou bude zpracování dějin městského právnictví na českém území...“ (s. 7)

Předložená práce vyvolává bezpochyby celou řadu dalších otázek, kdy pozornost bude třeba obrátit i k německy psaným pramenům. Ukázaly se zkoumané prameny v něčem jedinečné oproti dosavadním výzkumům? Do jaké míry lze vyložit poměrně vysoký výskyt odkazování cechům, když ženy neměly mít do cechů přístup?

Bakalářskou práci Lucie Mrvkové doporučuji k obhajobě a přes výše zmíněné výhrady ji hodnotím ještě známkou **výborně**.

V Českých Budějovicích 1. 9. 2014

Mgr. Jaroslav Dibelka, Ph.D.